

community

The New Apostolic Church around the world

03/2020LT

Tik drašos! Gyvenimas tęsiasi

Leidyklos skiltis
Pasitikėti

Pamaldos
Viešpats mums daro didžiųjų
dalykų

Bažnyčios mokymas
Veikti pagal Raštą

New Apostolic Church
International

Ir džiaugsme, ir kančioje: pasitikėti!

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

ekstremaliose situacijose, kuriose mes susiduriame su beveik neišsprendžiamomis problemomis, žmogus šaukiasi stipraus Dievo. „Viešpatie, padėk!“ – taip skamba malda netikrumo laike.

Prisimenu Biblijos tekstą, kuris yra labai reikšmingas: „Pats Viešpats kovos už jus, o jūs nutilkite“, – taip parašyta Išėjimo knygoje 14,14. Čia buvo kalbama apie kelią, kurį Izraelio tauta turėjo nukeliauti per dykumą: priešakyje jos laukė beveik neįveikiamos kliūtys, už jos – egiptiečių piktojo faraono kariuomenė. Izraeliečius apėmė panika ir jie šaukėsi Dievo. Mozė pasakė jiems, ką reikia daryti: „Pasitikėkite Dievu, nutilkite! Jei jis yra mūsų pusėje, mums nieko negali nutikti.“ Ir kaip mes jau žinome iš šios istorijos, Viešpats iš tiesų įsikišo netikėtu ir veiksmingu būdu bei išgelbėjo savo tautą.

Mes taip pat galime būti konfrontuojami su sudėtingomis situacijomis. Šventoji Dvasia tada mus kviečia nepasiduoti panikai ir nekaltinti Dievo dėl mūsų kančių. Vietoj to ji mums primena, kad Dievas mus išgelbės: netrukus jis mus išgelbės beprecedenčiu būdu, atsiųsdamas savo Sūnų, kad šis paimtų mus pas save. Jėzus su savo apaštalais pasirūpins, kad nuotaka būtų paruošta iki jo sugrįžimo. Todėl: išlikime tylūs ginčiuose, pasitikėkime Dievu ir meldamiesi ruoškimės didžiajai mūsų paėmimo pas Viešpatį akimirkai.

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

Vėl ir vėl patiriame laikus, kai mums gerai sekasi! Tada ateiname prieš Dievą, šloviname ir garbiname jį, kadangi žinome, jog už tą gerį turime būti dėkingi jo malonei. Mėgaujamės džiaugsmu ir laime, kuriuos Dievas mums dovanoja. Taip pat ir tokiomis geromis mūsų gyvenimo akimirkomis trokštame ruoštis Kristaus sugrįžimui meldamiesi ir nepamiršti, jog Dievas trokšta mums dovanoti dar daug gražesnių akimirku: amžinąją bendrystę su juo!

Jūsų Jean-Luc Schneider

Viešpats mums daro didžiųjų dalykų!

Kelionės Pietryčių Azijoje metu 2019-ųjų spalio/lapkričio mėnesiais vyriausiasis apaštalas Schneider laikė trejas pamaldas ir vedė keletą susirinkimų. 2019.10.27 jis kartu su broliais ir seserimis susirinko į pamaldas Kvala Lumpūre (Malaizija)

Nuotraukos: Pietryčių Azijos NAB

Psalmynas 126,3,4

Iš tikrųjų Viešpats mums padarė didžiųjų dalykų, – kokie mes buvome laimingi. Viešpatie, padaryk mus vėl klestinčius, lygiai kaip užtvindei sausas upių vagas Negebe.

Mieli broliai ir seserys, esu labai dėkingas dangiškajam Tėvui, kad esu jūsų tarpe. Tai man padeda įžvelgti, koks aš turtingas, nes čia, Malaizijoje, turiu tiek daug tikinčių brolių ir seserų.

Ši diena suteikia man galimybę, išreikšti padėką ir pagarbą jums. Aš labai gerbiu tai, kaip jūs, iš dalies sunkiomis aplinkybėmis, išgyvenate savo tikėjimą. Aš labai gerbiu tarnystę, jūsų aukas ir jūsų meilę Viešpačiui. Tai nėra mandagios frazės, aš iš tiesų taip manau. Man visada malonu susitikti su broliais ir seserimis, nes aš iš jų daug ko išmokstu. Ačiū, kad esate tokie, kokie esate!

Dabar išgirdome Žodį iš 126-osios psalmės, kuri yra viena iš gerai žinomų psalmių, nepaisant to, kad yra išversta

skirtingai. Anglų ir prancūzų kalbų vertimuose akivaizdu, jog psalmistas kalba apie išsivadavimo iš Babilono nelaisvės laiką. Vokiškas tekstas kalba apie ateitį. Bet turinys tas pats: žodžiai nusako tremties laiką. Žydų tauta ilgus metus gyveno tremtyje Babilone, kol Dievas vėl suteikė jiems laisvę ir galimybę grįžti į Jeruzalę.

Iš pradžių tik dalis grįžo į Jeruzalę. Žmonės, be abejo, buvo laimingi ir šlovino Dievą, kuris jiems padarė didžių dalykų ir išlaisvino juos nuo priešų. Tai pripažino net ir kitos, kaimyninės tautos, kurios taip pat sakė: „Viešpats padarė jiems didžių dalykų“ (Psalmynas 126,2). Tokia yra istorija.

Bet dabar pažvelkime į mus ir mūsų laikmetį. Mes taip pat turime pagrindo sakyti: „Viešpats mums padarė didžių dalykų!“ Per Jėzų Kristų jis padarė mums didžių dalykų. Dievo Sūnus paliko šlovę danguje ir atėjo į žemę. Jis prisiėmė tai sau, tapdamas žmogumi ir gyvendamas kaip žmogus tarp žmonių. Jis nugalėjo mirtį. Niekas kitas to negalėjo padaryti. Tuo jis išlaisvino mus nuo blogio. Su niekuo nepalyginama pergalė! Niekas negalėjo jos iškovoti. Jis buvo vienintelis, kuris sugebėjo tai padaryti. Jis iškovojo pergalę prieš blogį dėl mūsų. Jam nereikėjo

to daryti dėl savęs, jis padarė tai dėl mūsų. Jis paaukojo savo gyvybę dėl mūsų. Didžiausias meilės įrodymas, apie kurį tik galite pagalvoti. Jėzus tarė: „Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti. Jūs būsite mano draugai“ (Jono 15,13.14).

„Iš tikrųjų Viešpats mums padarė didžių dalykų!“ Jis įkūrė savo bažnyčią ir atsiuntė apaštalus. Kūrinį visiems žmonėms. Jei pažvelgsime į save šiame pasaulio krašte, galėsime pasakyti: jis pasirūpino, kad krikščioniškas tikėjimas šiame žemyne įgytų pagrindą dar prieš šimtmečius. Jūs tai žinote geriau nei aš. Didžius dalykus, kuriuos jis padarė! Jis pasirūpino, kad tikėjimas išliktų per šimtmečius iki šių dienų. Man tai yra stebuklas! Dievas padarė didžių dalykų, kad šiandien šioje šalyje galėtume būti krikščionimis.

Vėliau jis atsiuntė apaštalus į šią šalį. Tokiu būdu mes galėjome priimti Dievo vaikystę, tapome Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionimis. Viešpats padarė didžių dalykų dėl mūsų. Pagalvokite apie visa tai, ką jis padarė mūsų gyvenime. Kiek kartų jis padėjo mums kasdieniame gyvenime ir mes galėjome pasakyti: „Viešpats taip padarė. Jis įsikišo į mano gyvenimą ir išsprendė mano problemas.“ Iš tikrųjų Viešpats mums padarė didžių dalykų!

Kiekvienų pamaldų metu Viešpats mums daro didžių dalykų: jis atleidžia mums nuodėmes.

Jis suteikė mums gyvenimą per atgimimą iš vandens ir iš Dvasios. Tai didis stebuklas!

Kiekvienose pamaldose jis daro mums didžių dalykų. Jis atleidžia mūsų nuodėmes. Joks žmogus negali to padaryti. Jis atperka mūsų kaltę. Joks žmogus negali to padaryti. Tik jis turi tam galią. Jis gali pasakyti: jūsų kaltę atpirkta, jos nebėra. Jis daro mums didžių dalykų.

Jis keičia mus. Jis formuoja mus pagal Jėzaus Kristaus paveikslą. Dieviškųjų pokyčių stebuklas! Mes, vargšai nusidėjėliai, netobuli žmonės, esame po truputį formuojami pagal Jėzaus Kristaus paveikslą. Dievas daro mums didžių dalykų ir jis tai daro nuostabiū būdu. Jis galėtų panaudoti savo galią ir jėgą, tačiau to nedaro. Jis kuria su meile ir kantrybe. Jis sukuria tokį stiprų pokytį mūsų sieloje ir visa tai tik per meilę, malonę ir kantrybę. Ir jis trokšta su mumis padaryti didžių dalykų. Jis nori su mumis surengti vestuves danguje. Jis nori turėti amžiną bendrystę su mumis. Jis nori kartu su mumis įkurti taikos karalystę žemėje. Nes jis trokšta išgelbėti visus žmones čia, žemėje, ir aname pasaulyje. Kartu su mumis, su karališkąja kunigyste, jis trokšta išganyti žmones.

Pažiūrėkite, kokius didžius dalykus jis daro dėl mūsų, mums ir su mumis! Visa tai yra nuostabu, nes mes negalėtume to padaryti. Tik Dievas gali tai padaryti - didingi dalykai, kurių mes ne tik kad negalime įsivaizduoti, bet tai viršija ir mūsų lūkesčius. Net neįsivaizduojame, ką jis mums suteiks. Kaip mes džiaugsimės! Tai yra didinga ir mes to nenusipelnėme. Niekas negali to užsitarnauti.

Pagalvokime apie tai, ką jis daro dėl mūsų ir ką dar padarys! Išlikime dėkingi!

Niekas negali apibūdinti viso to, ką Dievas daro ir jau padarė mums. Ir tai šiandien yra žmonių problema. Mes esame tiek užsiėmę, kad kyla pavojus, jog nebepestebėsime šių didžių dalykų, kuriuos Dievas daro mums.

Leiskite man pasakyti šitaip: velnias mus laiko tokius užimtus, kad net nebegalvojame apie didžius dalykus, kuriuos mums daro Dievas. Mes turime galvoti apie tiek daug kitų dalykų, turime tiek daug nuveikti, tiek daug bendrauti su kitais, tiek daug skaityti...

Manau, jūs suprantate, ką turiu galvoje. Tai yra pavojus! Mes pamirštame, ką Dievas mums padarė, ir todėl mes nebeturime dėkaugsmo. Mes net pradėdame skųstis. Mes nebesame laimingi ir mums einasi panašiai kaip Izraelio tautai.

Egipte izraelitai buvo pavergti ir Dievas išlaisvino juos iš šios vergijos. Jis padalino jūrą ir taip suteikė jiems laisvę. Tai skamba neįtikėtina, bet tai tiesa.

Praėjo tik keletas dienų ir jie viską pamiršo, pradėjo niurzgėti: „Vanduo kartus! Mums pakako maisto Egipte, o

čia nieko nėra! “Praėjo tik kelios dienos nuo tada, kai jie buvo išlaisvinti iš vergijos, o jie jau skundėsi.

Nesakykite: „Oi, šita Izraelio tauta, neįmanoma!“, nes mes darome tą patį! – Nustok niurzgėti! Prisimink, kokių didžiųjų dalykų Viešpats tau padarė, pagalvok, ką jis daro ir dar padarys dėl tavęs! Būkime dėkingi ir išlikime džiaugsmingi!

Psalmėje sakoma, jog tautosose buvo kalbama: „Viešpats padarė jiems didžiųjų dalykų!“ (Psalmynas 126,2).

Ką apie mus sako kaimynai? Jie sako: „Viešpats padarė jiems didžiųjų dalykų?“ Manau, kad mes retai tai girdime. Dažniau girdime visiškai kitą klausimą: „Kur tavo Dievas?“ Ši „dainelė“ istorijoje buvo girdima ne kartą. Prisimink Jėzų ant kryžiaus. Būtent tai jis ir išgirdo: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Mesijas, Izraelio karalius, tegu dabar nužengia nuo kryžiaus, kad pamatytume ir įtikėtume“ (Morkaus 15,31.32). Ir jie iš jo tyčiojosi. Bet kai jis mirė, priešais stovėjęs Romos šimtininkas tarė: „Iš tikro šitas žmogus buvo Dievo Sūnus!“ (Morkaus 15,39). Šis žmogus matė, kaip Jėzus mirė. Jis matė, kaip Jėzus reagavo, ir išgirdo, ką jis sakė. Tai paskatino jį patikėti, jog šis žmogus vis tik buvo Dievo Sūnus!

Jūs, broliai ir seserys, pakankamai dažnai girdite atvirą ar užslėptą kaltinimą: „Kur dabar yra tavo Dievas?“ Nesistebėkite tuo ir neišsigąskite. Prisiminkite didžius dalykus, kuriuos Viešpats padarė ir vis dar daro jums, ir išlikite ištikimi!

Visi turime išbandymų, pagundų, kad ir kaip norėtumėte tai įvardinti. Tada žmonės sako: „Kur dabar yra Dievas? Tu kenti, o jis nepadeda, išgyveni sunkius laikus, kur yra tavo Dievas?“ Jums nereikia į tai atsakyti. Likite ištikimi, pasitikėkite Dievu, išlaikykite ramybę savo širdyje. Kai žmonės pamatys, kad mes nepasiduodame ir vis dar pasitikime Dievu, kad vis dar turime ramybę širdyje ir neleidžiame atimti tikėjimo: mano Tėvas pasirūpins manimi, aš pasitikėsiu juo!, tada po tam tikro laiko jie supras: „Dievas padarė jiems didžiųjų dalykų, tiesiog pažvelk į juos. Nepaisant visko, ką jie patyrė, jie išlieka ištikimi tikėjime ir net kančioje turi ramybę sieloje.“

Tai nėra teorija, galite tai patirti. Neretai tenka išgirsti: „Tiesą sakant, neįmanoma būti tokiam ramiam ir pasitikinčiam, kai yra tokios aplinkybės, Dievas turi būti padaręs jam kažką ypatingo.“ Išbandymuose išliekame kupini pasitikėjimo, nes žinome, kad Dievas yra padaręs mums didžiųjų dalykų, juos daro ir dar darys.

Krašto apaštalo padėjėjas David Devaraj
(Indija)

Krašto apaštalas Peter Schulte
(Vakarinis Ramiojo vandenyno regionas)

Mes tarnaujame Dievui savo geriausiais pajėgumais, aukojamės ir tada girdime tą patį: „Kur dabar yra tavo Dievas? Ar tai yra atlygis už tavo darbą, tavo auką? Tai buvo veltui, tau nebus atlyginta, iššvaistei savo jėgas.“

Leisk jiems kalbėti ir neprarask drąsos! Mes neprivalome atsakyti į klausimą „Kur dabar yra tavo Dievas?“ Mes liekame ištikimi. Toliau tarnaujame Dievui, nes nesitikime už tai jokio atlygio. Mes aukojame taip pat ne tam, kad praturtėtume. Mes tarnaujame Dievui iš meilės. Mes atnešame jam auką iš dėkingumo už visa tai, ką jis mums suteikė.

Neturiu priežasties liautis tarnauti ir aukotis. Aš jį myliu, nes jis mane mylėjo pirmiausia. Kad ir kas nutiktų, aš visada turiu priežastį tarnauti Dievui ir ištikimai jam aukoti.

„Viešpats padarė jiems didžiųjų dalykų“ – nes jie vis dar yra motyvuoti tarnauti ir atnešti auką.

Žmonės taip pat mato mūsų bendruomenes ir pastebi – nors mes taip pat neužmerkiame į tai akių –, kad yra dalykų, kurių neturėtų būti. Mes visi esame netobuli žmonės ir rezultatas yra būtent tokie įvykiai. Ir vėl išgirsti šį klausimą: „Kur yra Dievas? Pažvelkite, kaip elgiasi tie, kurie nori būti Dievo vaikais. Tai blogiau nei bet kur kitur, ir dar jie sako, kad Kristus yra jų tarpe – juokinga!“

Leiskite jiems kalbėti. O mes liekame ištikimi, atleidžiame vienas kitam ir palaikome ryšį su Dievu. Turėdami jėgų,

kurias gauname iš Jėzaus Kristaus, ir pasitelkę jo malonę galime pašalinti skirtumus, galime atleisti vienas kitam, susitaikyti ir įveikti visus sunkumus, kurie gali kilti bendruomenėje. Po kurio laiko žmonės supras: „Šioje bendruomenėje yra kažkas ypatingo. Kur nors kitur būtų viskas priėję prie sprogo, viskas būtų žlugę. Bet jie laikosi kartu, atleidžia vienas kitam. Tai labai neįprasta.“

Mieli broliai ir seserys, mes negalime sutrukdyti žmonėms sakyti: „Kur yra tavo Dievas?“, bet kadangi mes žinome, kokių didžiųjų dalykų Dievas mums daro, liekame ištikimi ir pasitikime juo net sunkiomis aplinkybėmis. Laikomės to: tarnaujame Viešpačiui, nes jis mus myli ir mes jį mylime. Kad ir kas nutiktų, mes atleidžiame vienas kitam ir liekame vieningi Kristuje. Tai ženklas, kad Viešpats yra su mumis.

Mūsų Žodyje toliau sakoma: „Viešpatie, padaryk mus vėl klestinčius, lygiai kaip užtvindei sausas upių vagas Negebe.“ Iš Babelio į Jeruzalę sugrįžę žydai nepamiršo, kad kai kurie iš jų ten dar liko, ir jie troško, kad Dievas jiems taip pat suteiktų tai, ką jiems buvo padovanojęs.

Mes žinome, kad Dievas dėl mūsų padarė didžiųjų dalykų. Ir mes tikimės, kad jis padarys didžiųjų dalykų ir kitiems. Negalvojame, jog: „Mes būsime išpirkti, būsime palaiminti, nes mes to verti.“ Trokštame, kad visos sielos, tiek čia, tiek ir anapus, gautų tai, kas mums buvo suteikta.

Kitą sekmadienį švėsime pamaldas mirusiesiems. Mes meldžiamės už anapusinio pasaulio sielas: „Viešpatie, daryk

jiems didžiųjų dalykų, kaip tai padarei mums! Leisk jiems žinoti, koks didis esi!

Kituose šios eilutės vertimuose sakoma: „Pakreipk, Viešpatie, mūsų likimą“, ir šis vertimas taip pat teisingas.

Kai žydai atvyko į Jeruzalę, jie vėl buvo savo tėvynėje, tačiau suprato, kad dar daug reikia nuveikti ir kad jie susidurs su didelėmis problemomis. Todėl šis dvigubas prašymas: sugrąžink kitus ir pakreipk mūsų likimą. Toks yra ir mūsų prašymas.

Mes suvokiame didžius darbus, kuriuos Dievas mums yra padaręs, tačiau taip pat žinome, kad dar nesame visiškai išpirkti. Todėl meldžiamės: „Viešpatie, atsiųsk savo Sūnų, išpirk mus, pakreipk mūsų likimą, leisk mums patekti į tavo karalystę.“ Tai yra ir išlieka mūsų tikslas.

Mieli broliai ir seserys, nepraleiskite melstis už Jėzaus Kristaus sugrįžimą! Mes tikrai galime ateiti pas savo dangiškąjį Tėvą su visais savo rūpesčiais ir troškimais maldoje, tačiau didžiausias mūsų noras yra būti su Viešpačiu amžinai. Tai turėtų būti pirmasis mūsų prašymas kasdienėse maldose.

Šiame Žodyje toliau sakoma: „... lygiai kaip užtvindėi sausas upių vagas Negebe“. Tai nuoroda į Izraelio klimatą. Ten yra karšta ir sausa, o dykumose nėra vandens. Kai pradeda lyti, po kelių valandų atsiranda upeliai ir upės ten, kur anksčiau jų nebuvo. Apie šį fenomeną čia ir užsimenama:

kur anksčiau buvo dykuma ir daugiau nieko, susidaro upeliai, atsiranda gyvenimas.

Tai gražus Kristaus sugrįžimo paveikslas. Galima sakyti, mes nieko nematome iš anksto, bet per labai trumpą laiką, akimirksniu, Dievas viską pakeičia. Dabar matome bendruomenę su žmogiškais netobulumais ir nuodėmėmis. Bet ateis Viešpats ir staiga paaiškės Kristaus nuotaka, ir pamatysime Kristaus bažnyčios šlovę. Tai yra didis stebuklas, kurį Dievas padarys mums mūsų akivaizdoje. Tai vis dar atrodo visiškai neįmanoma.

Kai aš būnu su vaikais, manęs dažnai klausia: „Vyriausiasis apaštale, kaip bus, kai sugrįš Viešpats Jėzus?“ Ir aš turiu jiems pasakyti: „Nežinau, negaliu jums to paaiškinti, bet aš pasitikiu Dievu. Jam nieko nėra neįmanomo. Niekas negali to paaiškinti, niekas negali to suprasti, bet jis tai padarys. Ir jis nusprendė,

kad aš turėčiau būti vienas iš jų, taip pat ir jūs. Mes visi turėtume dalyvauti šiame įvykyje.

Dievas padarė mums didžiųjų dalykų ir jis padarys didžiųjų dalykų visiems, kurie liks ištikimi iki galo, o mes tokie ir esame.

ESMINĖS MINTYS

Mes šloviname Dievą už jo gerus darbus. Liudijame juos, parodydami pasitikėjimą išbandymuose, nenuilstamai tarnaudami Dievui ir būdami atkaklūs broliškoje meilėje. Prašome Dievo, kad mūsų artimajam būtų suteikta tokia pati gerovė ir kad mes būtume vedami į jo šlovę.

Nuotrauka: Oliver Rütten

Koronaviruso pandemija: vieningos priemonės visoje Europoje

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider

Siekiant stabdyti COVID-19 ligos plitimą Lietuvoje, kaip ir daugelyje Europos valstybių, nuo kovo 16 d. paskelbtas karantinas. Vyriausybė priėmė sprendimą, kad jokie masiniai renginiai uždaroje patalpose Lietuvoje nevyks, kol nebus sustabdytas ligos plitimas. Šie privalomi reikalavimai galiojo visoms šventėms, sporto, pramogų ir kitiems renginiams. Tai palietė ir mūsų bažnyčią, nuo sekmadienio nebevyko pamaldos, susitikimai bendruomenėse.

Vyriausiasis apaštalas Jean Luc Schneider ir Europos šalių Naujosios apaštalų bažnyčios vadovai pirmadienio rytą telefoninėje konferencijoje aptarė išsamų priemonių katalogą koronaviruso pandemijos stabdymui: visos pamaldos bei kiti bažnytiniai renginiai nevyks visose bendruomenėse ir visuose kraštuose Europoje. Skubūs sielovados apsilankymai, pvz., mirštančiojo ar jo artimųjų aplankymas gali vykti tik laikantis griežtų taisyklių.

Krašto apaštalamis svarbu, kad šiuo neapibrėžtu laiku visiems bažnyčios nariams taip pat būtų pasiūlytos pamaldos ir sielovada. Jie pasirūpino, kad jų teritorinėse bažnyčiose nuo kovo 22 dienos vyktų video pamaldos. Tai yra pamaldos be Šventosios Vakarienių šventimo, bet su nuodėmių atleidimu ir malda „Tėve mūsų“.

Kovo 23 d. paskelbtas interviu su vyriausiuoju apaštalu Jean Luc Schneider apie koronaviruso krizę, kuris kreipėsi į tikinčiuosius paguodos žodžiu: „Išlikime tvirti šitoje meilėje Dievui. Tiems, kurie jį myli, Viešpats visada ypatingu būdu padės. Dievo pažadas išlieka: tiems, kurie myli Dievą, viskas pasitarnauja – netgi koronakrizė – išganymui“ (Rom 8, 28).

I Pirmoji LNAB pamaldų transliacija

Kauno bažnyčia

Reikėjo dviejų savaitių pasiruošimo darbams sėkmingai pamaldų transliacijai. Viską apsunkino griežtos karantino sąlygos. Vyskupas pats turėjo pasiruošti techniką, konsultuodamasis su specialistais tik telefonu ar vaizdo ryšiu. Bandomosiose transliacijose džiaugsmingai nuotoliniu būdu dalyvaudavo ir mūsų tikintieji, palaikydami ar partardami.

Kovo 29 d. Vilniaus bažnyčioje vyskupas A. Strelčiūnas laikė pirmąsias pamaldas, kuriose galima buvo dalyvauti virtualiai, stebint transliaciją Facebook ar YouTube paskyrose.

Pamaldoms skirtas Žodis iš Evangelijos pagal Matą: „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“ (Mt 18, 20). Šiuo Žodžiu kovo 15 d. bažnyčios valdybos Dortmundėje šventinėje salėje pamaldas laikė krašto apaštalas Rainer Storck.

Mūsų tikintiesiems tai pirmoji tokia patirtis, bet Vokietijos Naujojoje apaštalų bažnyčioje – įprasta praktika, kai segantieji ar senyvo amžiaus senjorai, negalėdami atvykti į bendruomenės bažnyčią, pamaldose dalyvauja stebėdami jas namuose.

Paskelbto karantino sąlygomis vyskupas pakvietė visus jungtis prie tiesioginių pamaldų transliacijų – melstis ir išklausti Dievo Žodį, giedoti, būti širdimi ir mintimis kartu.

Pamaldų transliacijos vyksta sekmadieniais 10:00 val.

Facebook <https://www.facebook.com/Lietuvos-Naujoji-apaštalu-baznyčia-111712533781971/?eid=ARAIHN1tRB0L6zY-pvIKKHQJb-GLS5wBxZITXbZdcOKA-SR22DAeZujA8UcU2QZWY3TAXwqXeKH0oRu0>

ir **Youtube** paskyrose <https://www.youtube.com/channel/UC2XVUNYasqVf4T1zvs69BZQ>

Vilniaus bažnyčia & Klaipėdos bažnyčia

I Sekmadienio pamaldų transliacijos

Mūsų bažnyčia, reaguodama į šių dienų įvykius ir koronaviruso keliamą grėsmę bei siekdama toliau vykdyti sielovados darbus, persikėlė į skaitmenines platformas. Informacija apie pamaldas, giesmių tekstai skelbiami bažnyčios tinklapyje www.lnab.lt ir Facebook puslapyje „Lietuvos Naujoji apaštalių bažnyčia“. Čia galima rasti nuorodas ir paaiškinimus, kaip galima aukoti ir paremti mūsų bažnyčią.

Kauno bažnyčios vargonininkė S. Ezerkienė
Klaipėdos vargonininkė A. Kolakauskienė

Po Velykų pamaldas paeiliui laiko trys bažnyčios tarnai. Balandžio 19 d. krašto evangelistas Darius Ezerskis Žodžiu iš Evangelijos pagal Joną: „Jėzus jai tarė: aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, - nors ir numirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per amžius. Ar tai tiki?“ (Jn 11, 25-26), laikė pamaldas Kauno bažnyčioje.

Vyskupas A. Strelčiūnas balandžio 19 d. 13:00 val. Vilniaus bažnyčioje laikė pamaldas jaunimui Žodžiu iš pirmojo laiško korintiečiams: „Skelbiama apie Kristų, kad jis buvo prikeltas iš numirusių, tad kaipgi kai kurie iš jūsų sako, jog nesą mirusiųjų prisikėlimo?“ (1 Kor 15, 12).

Klaipėdos bažnyčioje balandžio 26 d. Žodžiu iš Evangelijos pagal Matą: „Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“ (Mt 28, 19-20), pamaldas laikė krašto vyresnysis.

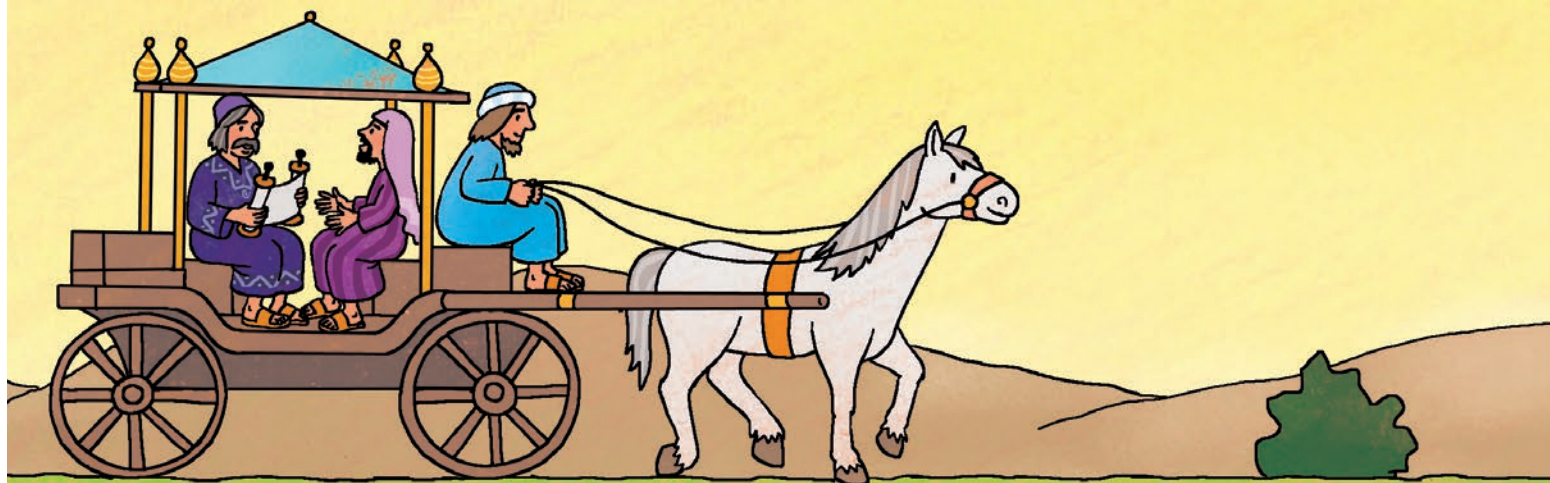
Krašto vyresnysis A. Andrijanov patarnauja prie altoriaus Klaipėdos bažnyčioje

IŽDO VALDYTOJAS IŠ ETIOPIJOS

PAGAL APAŠTALŲ DARBŲ KNYGĄ 8, 26–40

Pilypas yra vienas iš septynių diakonų, kurie buvo išrinkti, rūpintis graikiškai kalbančiomis našlėmis. Tačiau bendruomenė Jeruzalėje yra persekiojama ir išsibarsčiusi. Pilypas iškeliauja į Samariją. Ten jis pasakoja gyventojams apie Jėzų Kristų.

Viešpaties angelas ateina pas Pilypą ir prabyla: „Kelkis ir vidurdienį nueik ant vieškelio, kuris eina iš Jeruzalės į Gazą!“ Pilypas susiruošia į kelią. Po kurio laiko jis mato tolumoje atvažiuojantį vežimą. Vyras, sėdintis vežime, atvyko iš toli. Jis kilęs iš Etiopijos ir yra dvariškis – jis yra karalienės Kandakės išdo valdytojas. Išdo valdytojas buvo piligriminėje kelionėje į Jeruzalės šventyklą ir dabar keliauja atgal į namus. Jis sėdi vežime ir skaito Raštą. Tada Šventoji Dvasia taria Pilypui: „Eik prie vežimo!“ Pilypas pribėga ir girdi, kaip vyras skaito pranašą Izaiją.

Pilypas jį klausia: „Ar ir supranti, ką skaitai?“
 Išdo valdytojas atsako: „Kaip galiu suprasti, jei man niekas nepaaiškina?“ Ir jis pakviečia Pilypą lipti į vežimą ir sėstis šalia.
 Pilypas paaiškina išdo valdytojui, kad Izaijas kalba apie Jėzų. Pilypas pasakoja, ką Jėzus padarė dėl žmonių. Išdo valdytojas dėmesingai klausosi. Keliaudami toliau, jie privažiuoja vandenį. Išdo valdytojas sušunka: „Štai vanduo! Kas gi kliudo man pasikrikštyti?“

Jis paliepia sustabdyti vežimą ir jie abu įbrenda į vandenį. Pilypas pakrikštija išdo valdytoją.
 Išlipus iš vandens, Pilypas staiga pradingsta. Šventoji Dvasia jį pasiima. Išdo valdytojas džiūgaujdamas patraukia į namus.

SVEČIUOSE PAS ANJA IŠ SANKT PETERBURGO (RUSIJA)

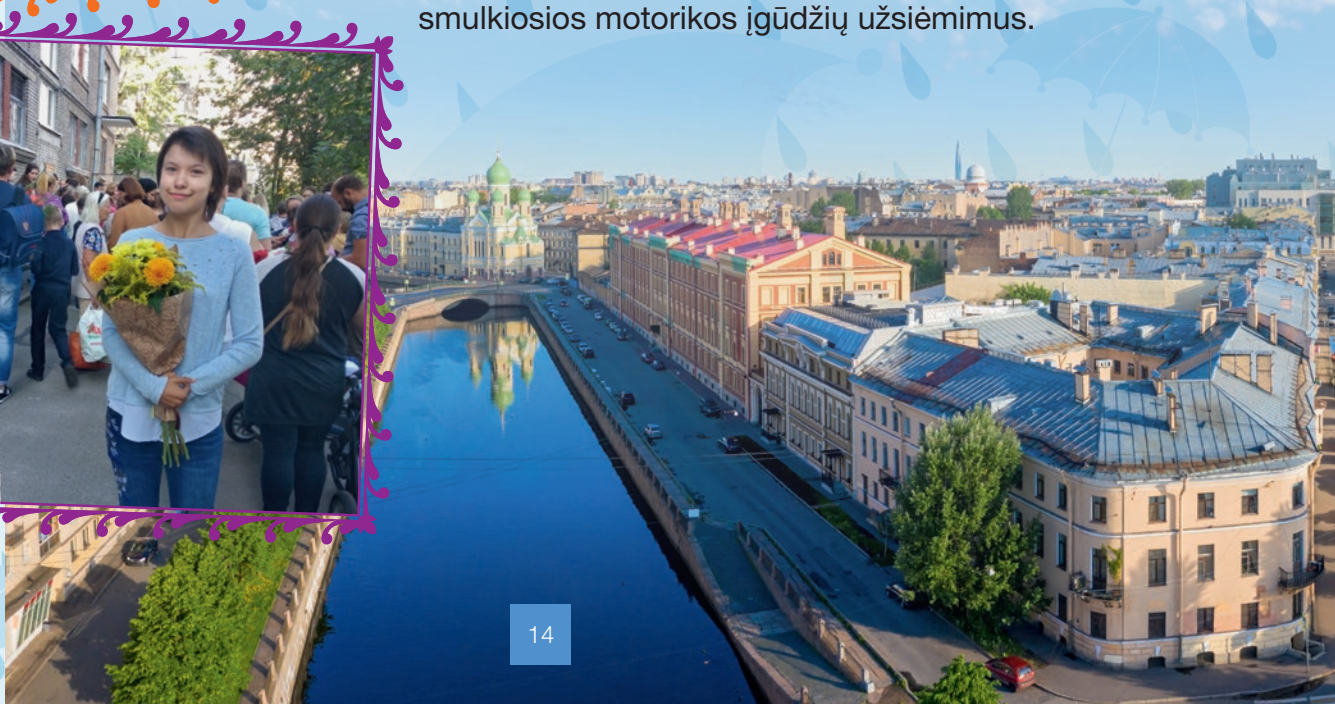
Būkite pasveikinti! Aš esu Anja ir man yra 14 metų.

Čia matote mano šeimą: tėtis vardu Aleksandras, mama – Oksana, ir dar turiu jaunesnįjį brolių – Artiomą, jam trys su puse metų. Be to, mūsų šeimai dar priklauso abi mano močiutės, Olga ir Sofija, bei mano senelis. Jo vardas Sergejus ir jis yra apaštalas.

Mes gyvename pačiame gražiausiame mieste pasaulyje, tai Sankt Peterburgas. Šis vardas siejasi su apaštalu Simonu Petru. Mūsų miestas dažnai vadinamas šiaurine Rusijos sostine. Čia yra daug kanalų ir upių.

Aš lankau specialiąją mokyklą. Ten mokosi vaikai su psichiniais ypatumais. Aš labai myliu savo mokyklą ir su dideliu malonumu kiekvieną dieną ten važiuoju. Mus moko daugybės dalykų: rusų kalbos, literatūros, matematikos, geografijos ir net informatikos. Taip pat turime technologijų pamokas, tai mano mėgstamiausias dalykas. Mokomės siūti siuvimo mašina. Jau visai neblogai moku siūti, praeitais metais pasiuvau naktinius marškinėlius ir virtuvinę prijuostę. Mes visi gerai sutariame klasėje. Po mokyklos lankau įdomius renginius reabilitacijos centre. Ten sportuoju ir turiu smulkiosios motorikos įgūdžių užsiėmimus.

Aš labai myliu gyvūnus, visų pirmiausia paukščius.
Man teikia džiaugsmo juos stebėti ir jais rūpintis.

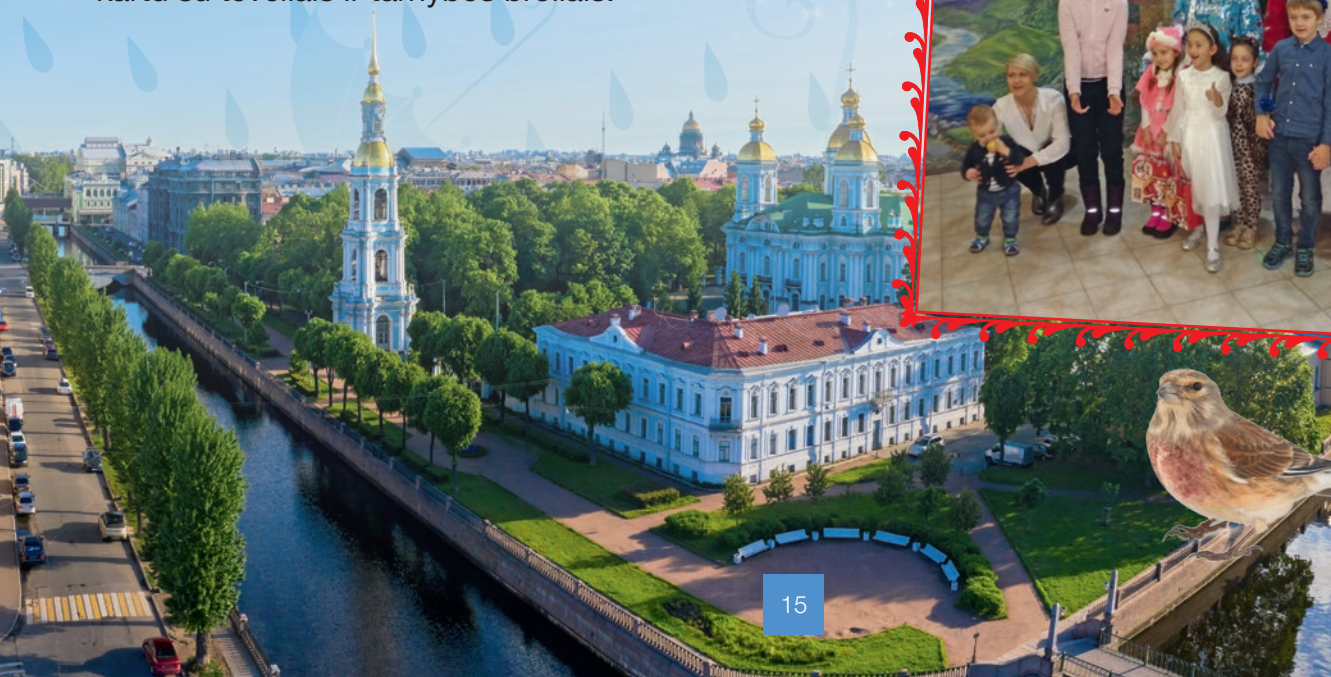
Turime ir naminį gyvūną, katytę Musją. Ji pas mus gyvena jau daugiau nei dešimt metų. Musja yra labai tyli ir kukli. Mes visi labai džiaugiamės ja.

Vasarą su visa šeima dažnai važiuojame žvejoti.

Arba darome dviračių žygį Pavlovskio parke. Mielai važiuojame į miesto apylinkes ir atsipalaiduojame iškylaudami.

Neseniai buvau ypatingose pamaldose: mūsų bažnyčioje patarnavo vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider. Mūsų vyriausiąjį apaštalą pamaldose lydėjo apaštalai iš Vokietijos ir Šveicarijos. Atmosfera bažnyčioje buvo šventiška. Atminčiai pasidarėme nuotrauką: močiutė, senelis, vyriausiasis apaštalas, krašto apaštalas Wolfgangas Nadolny, mano mama ir aš.

Aš lankau sekmadieninę mokyklėlę ir ten labai gerai jaučiuosi. Prieš pat Naujuosius Metus mes, sekmadieninės mokyklėlės mokiniai, švenčiame kartu su tėveliais ir tarnybos broliais.

Nuotrauka: Oliver Rütten

Mokymas ir gyvenimas – veikti pagal Raštą

Pamokslas, sielovada ir vadovavimo funkcija: visa tai vadovaujasi tam tikromis gairėmis. Vyriausiasis apaštalas tai aiškina apaštalų tarnystės pavyzdžiu. Tačiau tai jau seniai nėra vieninteliai dalykai, pagal kuriuos orientuojamasi. Ką sako Biblija – ir ko ji nesako.

Ordinacijos metu Dievas suteikia apaštalamis tarnystei būdingą įgaliojimą, kad jie galėtų vykdyti apaštališką pavedimą. Tarnystės įgaliojimas įgalina apaštalus, prisidėti prie žmonių išganymo, veikiant jų siuntėjo Jėzaus Kristaus vardu ir pavedimu. Kai apaštalai ordinauoja į kitas tarnystes, dalį savo įgaliojimo jie patiki kitiems.

Pamokslauti remiantis Biblija

Apaštališka tarnystė be kita ko yra ir Evangelijos skelbimas (Romiečiams 1,1). Pirmieji apaštalai skelbė tai, ką iš Jėzaus „girdėjo ir regėjo“ (1. Jono 1,1). Paulius liudijo apie susitikimą su Prisikėlusiuoju, o taip pat mokė to, ką iš jo buvo „regėjęs ir girdėjęs“ (Apaštalų darbų 22,14.15).

Šiandieninių apaštalų pamokslas remiasi Šventuoju Raštu, pirmiausia Naujuoju Testamentu. Kad pabrėžtų Evangelijos pirmenybę prieš Mozės Įstatymą, Paulius Dvasiai priešpastato „raidę“ (2. Korintiečiams 3,6). Vis dėlto būtų netikslinga daryti išvadą iš šios Biblijos eilutės, kad apaštalas dėl savo įgaliojimo galėtų iškelti save aukščiau Šventojo Rašto. Apaštalo ir kitų tarnystės nešėjų pamokslas visada turi sutapti su Šventuoju Raštu!

Savo pareigomis, kaip „Dievo slėpinių tvarkytojai“ (1. Korintiečiams 4,1), šiandieniniai apaštalai turi pavedimą ir galimybę, aiškinti Bibliją su Šventosios Dvasios pagalba. Vedama Šventosios Dvasios, apaštalų tarnystė aiškiai nurodo Biblijos reikšmę šiandieniniam tikinčiajam ir autoritetingai moko, kaip Evangeliją paversti darbais (Mato 28,20).

Biblijos tekstą perkeldami į dabartį, kad jis būtų pritaikomas šiandieniniame laike, apaštalai per pamokslą stiprina

žmonių tikėjimą, sutvirtina jų pasitikėjimą Dievu ir gilina jų pažinimą (pavyzdžiui, kalbant apie išganymą aname pasaulyje).

Aiškinimo taisyklės

Man atrodo svarbu yra priminti keletą taisyklių, kurių reikia laikytis, norint aiškinti biblijinį tekstą:

- Jėzus Kristus nurodė, kad Senasis Testamentas skelbė jo atėjimą ir jo darbus (Jono 5,39; Luko 24,27). Apaštalamis nurodoma Senąjį Testamentą aiškinti pradendant Jėzumi Kristumi, Dievo Sūnumi. Mūsų tikėjimo požiūriu, Senojo Testamento raštų turinys yra aktualus tiek, kiek jis sutampa su Evangelija, kuri liudijama Naujajame Testamente (Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmas, 1.2.5.2 skyrius).
- Kiekvienas biblijinis tekstas turi būti skaitomas atsižvelgiant į jo kontekstą. Jo aiškinimas visada turi atitikti esminius Evangelijos teiginius.
- Jėzaus stebuklai ir palyginimai, kuriuos jis pasakojo, negali būti per daug interpretuojami. Luko 17 Viešpats kalba apie du asmenis, kurie yra toje pačioje situacijoje, tačiau vienas yra priimamas, o kitas – ne. Iš to mes negalime spręsti, kokia procentinė dalis bus išgelbėta. Palyginime apie padalintas minas (Luko 19) faktas, jog vienam tarnui patikima valdyti dešimt miestų, o kitam – penkis miestus, nereiškia, kad Dievo suteikiamas išganymas matuojamas mūsų darbu.
- Niekada nereikia pamiršti, kad visi Biblijos vertimai yra originalių tekstų interpretacijos. Tokios sąvokos, kaip pavyzdžiui, „tarnystė“, „tarnavimas“ arba net „bažnyčia“ buvo pateikiamos skirtingai, atsižvelgiant į vertėjo kalbą ir teologinę vaizduotę. Iš esmės, jei norime prasmingo paaiškinimo, visada turime atsižvelgti į originalų tekstą.

- Evangelijos, apaštalu darbų knyga bei apaštalu laiskai buvo parašyti skirtingu metu ir atspindi tą laikmetį. Tokiu būdu įvairūs laiskai buvo skirti bendruomenėms, kurių sudėtis ir struktūra dažnai iš esmės skyrėsi. Vėlesnės pirmųjų krikščionių bendruomenės daug kuo skyrėsi nuo ankstyvųjų bendruomenių.
- Juk apaštalu užduotis – pirmiausia – yra pamokslauti ir aiškinti Biblijos teiginius, kurie lemia žmonių išganyką. Svarbu yra viskas, kas susiję su tikėjimu į Jėzų Kristų, jo gyvenimą ir darbus. Biblijos ištraukų skaitymas siejant jas su kitomis temomis gali būti įdomus, tačiau jų negalima prilyginti esminei Evangelijos žinia.
- Dievo kūrinys skirtingose šalyse vystėsi ypatingu būdu, norėdami gyventi pagal savo tikėjimą. Naujosios apaštalu bažnyčios krikščionys neturi būti neištikimi savo kultūrai ir neprivalo prisitaikyti prie gyvenimo būdo tų, kurie jiems liudija.
- Jėzus Kristus leido suprasti, kad niekas negali nustatyti jo sugrįžimo laiko. Tie, kurie nori koku nors būdu nustatyti Kristaus sugrįžimo laiką, bus nuvilti Viešpaties – apaštalu tarnystės užduotis nėra nurodyti Kristaus sugrįžimo datą, o išlaikyti gyvą sugrįžimo viltį.
- Priešingai nei visi tikisi, Šventąja Dvasia paženklintų sielų skaičius neauga eksponentiškai visose pasaulio vietose - Viešpaties sugrįžimas nepriklauso nuo kiekvienoje šalyje gyvenančių Naujosios apaštalu bažnyčios narių skaičiaus.

Nerodyti į nieką kitą, kaip tik į Jėzų

Apaštalu tarnystė turi dar vieną aspektą: apaštalai turi būti Jėzaus Kristaus liudytojai. Viešpats kalbėjo Pauliui: „Aš tau apsireiškiau, kad paskirčiau tave tarnu bei liudytoju tų dalykų, kuriuos matei ir kuriuos tau dar apreikšiu“ (Apaštalu darbų 26,16).

Dabartiniai apaštalai taip pat kviečiami būti Kristaus liudytojais. Apaštalu tarnystė taip pat turi aiškiai parodyti Jėzaus Kristaus valią iš to, ką jis daro šiandien, ir padaryti atitinkamas išvadas bažnyčiai.

Pateikiama keletas pavyzdžių:

- Jėzus tik per savo apaštalus išimtinai daro stebuklus - jis tikisi, kad jie pirmiausia sutelks dėmesį į žmonių išganyką.

Vadovauti Kristaus Dvasioje

Be abejo, bažnyčiai taip pat reikia ir valdymo bei administravimo funkcijų. Šioms atsakomybės sritims vykdyti reikalingi specialūs įgūdžiai ir žinios, pavyzdžiui, organizavimo ir valdymo srityse. Net jei šios funkcijos patikėtos tarnystės nešėjams, jos iš tikrųjų nėra susietos su jų įgaliojimais. Aišku, kad vyriausiasis apaštalas ir krašto apaštalai, priimdami organizacinius ar finansinius sprendimus, tai daro ne Jėzaus Kristaus vardu ir įgaliojimu ... Ir vis tik: kiekvienas vadovas, visuose bažnyčios lygmenyse, turi priimti sprendimus ir veikti Kristaus Dvasioje!

Dievas teikia bažnyčiai visas dovanas, kurių reikia tarnystei. Daugeliu atvejų jis jas skiria atskiriems asmenims. Tačiau dažniausiai yra taip, kad šios dovanos gali vystytis tik bendradarbiaujant. Šiandien iššūkių yra tiek daug ir tokių sudėtingų, kad niekas, kas yra atsakingas už bažnyčią, negali sau leisti valdyti kaip absoliutus monarchas!

Gairės, kurios nepriklauso mokymui

Grįžkime dar kartą prie apaštalo Pauliaus. Bažnyčioje jis atliko įvairias funkcijas. Kaip apaštalas, jis skelbė Evangeliją ir liudijo apie Kristų. Tačiau jis taip pat vadovavo bendruomenėms, už kurias buvo atsakingas, atsižvelgdamas į aplinką, kurioje gyveno. Laiškuose yra įpareigojantys teiginiai apie išganymą Kristuje, kurie yra paremti apaštalo tarnystės įgaliojimu.

Tačiau juose yra ir bendruomenių valdymo gairės, kurios nėra tikrojo mokymo dalis. Jos yra tik tiesioginis to meto gyvenimo sąlygų rezultatas ir galioja tik esant tokioms gyvenimo sąlygoms. Pavyzdžiui, Korinto moterų pareiga tylėti (1. Korintiečiams 14,34), ir draudimas mokyti (1. Timotiejui 2,12) – tačiau Cezarėje jos turėjo teisę pranašauti (Apaštalo darbu 21,9). Arba nurodymai dėl jų šukuosenų ir drabužių (1. Timotiejui 2,9).

Sielovada su pasiruošimu

Galiausiai norėčiau trumpai aptarti Biblijos naudojimą sielovadinio apsilankymo kontekste. Daugelyje vietovių yra įprasta prašyti, kad tarnybos brolis „atsitiktinai“ atverstų Bibliją ir perskaitytų tam tikrą pastraipą bei ją pakomentuotų. Ši tradicija yra gerbtina, tačiau ji nėra be rizikos.

Mes žinome, kad Biblijos tekstas visada turi būti aiškinamas atsižvelgiant į kontekstą. Jei tai yra spontaniškai pasirinktas Biblijos Žodis, tai tampa beveik neįmanoma. Šiuo požiūriu Žodis gali būti suprastas klaidingai. Kartais nutinka taip, kad broliai ir seserys tarnybos brolio perskaitytą Žodį mato kaip pranašystę ar dieviškąjį pažadą. Jie įsitikina, kad Dievas išgirs jų norus ir veiks tam tikru būdu. Neretai tokiomis viltimis tenka nusivilti.

Atminkime, kad tarnybos brolio užduotis nėra atskleisti brolių bei seserų ateitį! Jo misija yra leisti, kad Šventoji Dvasia jį vestų ir tokiu būdu stiprintų brolių bei seserų tikėjimą, jų pasitikėjimą Dievu.

Ar ne geriau būtų, jei tarnybos brolis pasiruoštų apsilankymui paprašydamas Dievo, jog jis jame pažadintų Biblijos Žodį, kuris pasitarnautų kaip sielovados kelrodis? Suprantama, kad jis neturi sakyti pamokslo, o tik pasidalinti mintimis apie tam tikrą Biblijos Žodį kartu su broliais ir seserimis.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

New Apostolic Church
International

